

VII. ŚWIĘTOŚĆ I DOTYK OGNIA BOŻEGO

1. Wersety kluczowe

1P 1,15-16; 3Moj 11,44-45; Ef 1,4; 1Tes 4,3-8; Hbr 12,28,29; 2Tes 2,13; Mt 3,11-12; 2Kor 3,7-18; 2Kor 7,1; Łuk 12,49.

2. Bóg jest święty

Mamy to objawione po pierwsze poprzez Ducha Świętego, który mieszka w nas (J 14,15-17) po drugie, przez Pismo Święte (2Moj 3,5; 3Moj 20,26; Iz 6,3; 1P 1,16; Obj 4,8). Właściwie Biblia wspomina Bożą świętość częściej niż jakąkolwiek inną cechę Bożą, łącznie z miłością. „Świętość” oznacza odmiennność. Jest to oddzielenie od wszystkiego co jest niedoskonałe i nieczyste. Bóg jest święty, doskonały, czysty, bez grzechu, wzniosły i godzien wszelkiej chwały i czci. Powinniśmy podchodzić do Niego z bojaźnią i ze czcią. Kiedy ten, który jest święty objawia się, wtedy widzimy Jego chwałę (2Moj 24,26-17; J 1,14).

3. Bóg chce, abyśmy prowadzili święte życie

Jako uczniowie Jezusa powinniśmy żyć w taki sposób, aby ludzie poznali, że zostaliśmy oddzieleni od świata i jesteśmy poświęceni Bogu (Ef 1,4; 1Pt 15,16). Jesteśmy synami Boga (Rz 8,15), a tym samym częścią Bożej rodziny, powinniśmy więc okazywać cechy tej rodziny, takie jak świętość (Hbr 12,10; 1P 2,9).

Bóg przyczynił się do naszej świętości przez ofiarę Jezusa (Kol 1,22; Ef 1,4). Jednakże na nas spoczywa odpowiedzialność, aby żyć tak jak Jezus (1J 2,6), aby wypełniać Boże przykazania (5M 26,16-19) i przyoblec się w nowego człowieka, stworzonego na podobieństwo Boże w prawdziwej sprawiedliwości i świętości (Ef 4,24). Przez to Bóg będzie mógł uczynić nas świętymi naczyniami, przygotowanymi do życia wiecznego z Nim (Hbr 12,14; Obj 21,27).

4. Czym jest uświęcenie?

Uświęcenie oznacza „uczynić coś świętym”. Jest to oddzielenie od złych rzeczy i złych dróg dla Boga. Jest to więź z Bogiem, w którą człowiek wchodzi przez wiarę w Chrystusa (Dz 26,18; 1Kor 6,11). Uświęceniem jest również proces, w którym nasz charakter bardziej upodabnia się do Chrystusa (1P 1,15-16). To znaczy, że wzrastamy w Chrystusie Jezusie (Ef 4,15) przez przemianę na Jego podobieństwo (2Kor 3,18). I tak stopniowo stajemy się bardziej podobni do Boga w swoim charakterze (Ef 5,1).

5. Trzy osoby Trójcy są zaangażowane w nasze uświęcenie

- ◆ Bóg Ojciec (1Tes 5,23-24; J 17,17)
- ◆ Bóg Syn (1Kor 1,30; Ef 5,26)
- ◆ Bóg Duch Święty (2Tes 2,13; Rz 15,16; 1Kor 6,11; 1P 1,2)

6. Jak następuje nasze uświęcenie?

- ◆ Przez trawanie w Jezusie Chrystusie (1Kor 1,2)
- ◆ Przez uświęcające dzieło Jezusa Chrystusa (J 17,19)
- ◆ Przez krew Jezusa (Hbr 13,12)
- ◆ Przez wiarę w Jezusa (Dz 26,18)
- ◆ Przez Pana Jezusa pokrzepiającego nasze serca (1Tes 3,13)
- ◆ Przez ofiarowanie ciała Jezusa (Hbr 10,10)
- ◆ Przez trwanie w prawdzie (Słowo Boże jest prawdą) (J 17,17)
- ◆ Gdy stajemy się sługami Boga i sprawiedliwości (Rz 6,19-22)
- ◆ Przez chrzest ogniem Ducha Świętego (Mt 3,11-12)
- ◆ Przez dążenie do życia w świętości (Hbr 12,14)
- ◆ Przez Bożą karność (Hbr 12,10)
- ◆ Przez oglądanie chwały Pana dzięki Duchowi Pańskiemu (2Kor 3,18)

Kiedy oglądamy Bożą chwałę, to widzimy Świętego Boga, objawiającego swoją naturę. Oglądanie chwały Bożej będzie stopniowo przekształcać nas na podobieństwo Boga, abyśmy w większej mierze odzwierciedlali Jego naturę. Przyczynia się do tego to, że zaczynamy widzieć kim naprawdę jesteśmy w porównaniu z naszym Świętym Bogiem i mamy pragnienie, aby się zmienić. Wtenczas przychodzi Bóg i czyni to możliwym, gdy poddajemy Mu te dziedziny naszego życia, które potrzebują przemiany. Stopniowo jesteśmy przekształceni na Jego podobieństwo. Proces uświęcenia rozpoczyna się od ujrzenia chwały Bożej (2Kor 3,7-18; Iz 6,1-8).

7. Spotkanie z Bogiem

Nie ma potężniejszego świadectwa niż objawienie świętości Bożej w naszym życiu, tak jak w życiu Izajasza (Iz 6,1-8). Słowa te ukazują doświadczenie Boga jakiego tylko nieliczni doznali. Jest ono tak głębokie, obfite i potężne, że wywiera ogromny wpływ na całe życie. Być dotkniętym przez ogień Boży znaczy wiedzieć, że przeszło się ze śmierci do jaśniejszej chwały wszechmocnego Boga. W tym doświadczeniu jest głębia, którą powinniśmy dostrzegać dzisiaj w naszych sercach. Bożym pragnieniem jest, abyśmy weszli w głębię doświadczenia i zrozumienia Jego istoty. Jest ono dostępne dla wszystkich wierzących, którzy pragną Go ze szczerego serca. Powinniśmy

sięgnąć serca Bożego i zobaczyć Jego czystość i miłość. On jest zazdrosny o nas. Nie tą godną pożalowania ludzką zazdrością, lecz Bożą, połączoną ze świętością, sprawiedliwością i miłością, która jest podstawą Jego natury. Musimy odczuć bicie Jego serca tak, aby nasze serca były w tym samym rytmie. Powinniśmy odczuć wielkość, głębię i szerokość Jego serca, abyśmy przestali być ludźmi małego serca. Powinniśmy pojmować tak jak Bóg pojmuje i odczuwać Jego współczuciem dla zbłąkanych i zgubionych.

8. Ogień trawiący

Musimy poznać Boży ogień (Hbr 12,29). Izajasz spotkał się z nim i niemal zginął. Został wypalony w swojej wizji Boga. Było to głębokie wewnętrzne doświadczenie rzeczywistości Boga, w pełni Jego przerażającej mocy, która pozostawiła proroka jakby umarłego. Wypaliła ona wszelkie brudy i zanieczyszczenia w nim. Tylko oczyszczający dotyk anioła i Boże miłosierdzie uratował go. Gdyby nie ten dotyk byłby to jego koniec. Właśnie tego potrzebujemy w naszym uczniostwie. Musimy poznać, że doszliśmy do absolutnego końca. Musimy uświadomić sobie, że gdyby nie łaska i miłosierdzie Boże, zginęlibyśmy. Zbyt wiele ze współczesnych przeżyć tworzymy sami. Prowadzi to do swawoli i koncentrowania się na sobie. Powodem tego, że tak wielu z nas ma potrzebę aby im ciągle usługiwać - rzekomo z powodu potrzeb i słabości jest to, że nigdy nie dotknęliśmy ognia Bożego. Ci, którzy się go dotknęli odkryli, że ich więzy się spaliły.

Właśnie to zawiera się w prawdziwym nawróceniu, a nie tylko jakiś powierzchowny obrzęd, w którym oddajemy nasze serca Jezusowi, lecz znamy niewiele Jego mocy i świętości. To widok świętości Bożej apeluje do wszystkiego ze starego życia i pochłania to w jaśniejącym ogniu Bożej obecności. Nic innego nie wyzwoli nas ze skoncentrowanej na człowieku, nastawionej na problemy religii, w którą popadliśmy w naszych czasach. Duch Święty przychodzi, aby prowadzić nas do serca Bożego. Tam właśnie ma miejsce zrodzenie! Powinniśmy uchwycić się takiej wizji Boga, która całkowicie nas zmieni, aby stare życie nie wywierało już na nas wpływu i nie miało mocy.

9. Chrzest ogniem

Potrzebujemy chrztu ogniem Ducha Świętego (Mt 3,11-12). Jest to spotkanie twarzą w twarz z rzeczywistością, świętością i mocą Bożą. Pragnienie zwrócenia się do Boga i szukania Go z całego serca nie pochodzi od nas (Rz 3,11). To Duch Święty pobudza nas do tego. Kiedy jesteśmy ochrzczeni ogniem Ducha Świętego, wtedy płonie on w naszych sercach. Ten ogień oczyszcza nas, usuwając wszelką bezbożność i śmieci z naszego życia, pozostawiając nas takimi, jakimi Bóg nas chce mieć. Chrzest ogniem ma miejsce wtedy, gdy jesteśmy po raz pierwszy ochrzczeni Duchem Świętym. Jednakże wielu z nas nie pozwoliło Bogu na to dzieło oczyszczenia swojego życia, gdy byliśmy napełnieni Duchem. Właśnie z tego powodu życie wielu ludzi nie zmieniło się i nadal są nieefektywni, podczas gdy powinni być pełni mocy i owocni

po chrzcie Duchem Świętym. Musimy poddać nasze życie na nowo Bogu, spotkać się z Nim ponownie i pozwolić Mu na zesłanie Ducha Świętego do naszego życia, aby nas oczyścił i rozpałał ogień w naszych sercach.

10. Płomienie ognia

To były języki ognia, w których Duch Święty objawił się w Dzień Pięćdziesiątnicy. To potężne zstąpienie Świętego Boga postawiło uczniów na nogi i sprawiło, że wyszli do zgubionego świata. Oni zrozumieli w tym momencie wszystko, co było im objawione przez życie i dzieło Jezusa, czego dotąd nie mogli w pełni pojąć. Duch prawdy, mocy i świętości przyszedł, aby pozostać w ich sercach. Oczyścił ich z bojaźni i zapalił w nich ogień dla Boga (Łk 12,49) Bóg chce, aby ten ogień płonął w sercach i życiu nas wszystkich.

11. Pięć prostych kroków do odnalezienia Boga w ten sposób:

- ◆ Miej pragnienie Boga (Jr 29,13).
- ◆ Bądź otwarty na Boga we wszystkim w swoim życiu, niczego nie zatrzymuj. Oddaj się Jemu w pełni.
- ◆ Niech Duch Święty przepływa przez ciebie jak ogień, oczyszczając cię ze wszystkiego, czego Bóg nie chce w twoim życiu.
- ◆ Pozwól Bogu aby cię napełnił na nowo lub po raz pierwszy swoim Duchem Świętym (Łk 11,13; J 7,37-39).
- ◆ Pozostań posłuszny i otwarty na Boga. Kiedy spotkałeś się z Nim w taki sposób i zostałeś napełniony Jego Duchem Świętym, to masz taką samą odpowiedzialność jaką mieli pierwsi uczniowie Jezusa. Masz być świadkiem Jezusa po krańce ziemi. Nie zwracaj, lecz idź naprzód za Bogiem, gdyż On oczekuje tego od ciebie.

12. Wnioski

Nie możemy znaleźć Boga bez Jego pomocy. Nie leży to w naszej naturze, aby zwrócić się do Niego i szukać go z całego serca. Bóg sam zaczyna pobudzać nas w sercach przez Ducha Świętego. Bardzo często nie rozpoznajemy w tym Bożej ręki, lecz mimo wszystko Bóg działa w nas. On wywołuje duchowe niezadowolenie w naszych sercach. Musimy rozpoznać to jako potrzebę zmiany i zbliżenia się do Boga, aby się stać bardziej podobnym do Niego. On użyje wielu środków, aby wyrwać nas z naszego samozadowolenia i beztroski. Nie możemy przewidzieć sposobu Bożego działania; On zna ciebie i wie w jaki sposób do ciebie dotrzeć. Pragnie abyś szedł naprzód i uczyni wszystko, aby to osiągnąć. Bóg nie zmusza nas, jednakże powinniśmy poddać się Jego inspiracji.

Wielu napełnionych Duchem Świętym chrześcijan zostało ochrzczonych ogniem przez Ducha Świętego, przynajmniej w pewnej mierze. Ci ludzie

wiedza, że zostali dotknięci ogniem Bożym i mają go w sercach. Jednakże u wielu z nich ten ogień przygasł. Musimy pozwolić Bogu, aby rozniecił jego żar lub w niektórych przypadkach rozpalił go na nowo. Powinniśmy podtrzymywać ten ogień i rozniecać jego płomień. Wtedy Bóg ponownie zacznie oczyszczać nas tak, abyśmy stawali się coraz bardziej podobni do Jezusa i skuteczniej Jemu służyli.

Wielu chrześcijan nigdy nie doświadczyło ognia Bożego w swoim życiu. Powinni oni prosić Boga, aby ochrzcił ich Duchem Świętym i ogniem, powinni pozwolić Duchowi Świętemu, aby ich oczyścił i zapalił ogień Boży w ich życiu. Jeśli ogień Boży płonie w nas, wtedy zapalamy go wszędzie gdziekolwiek jesteśmy. Takim był Jezus i wielu Jego pierwszych naśladowców. W dzisiejszych czasach powinniśmy być tacy sami. Boży ogień w nas nie jest destruktywny, tak jak pożar pozostawiający tylko zgliszcza. Bóg stworzył nas, abyśmy byli kimś dla Niego. On znał nas przed stworzeniem świata. On wiedział jakimi będziemy i przygotował plan dla każdego (Ps 139,13-16). Kiedy Jego ogień zstępuje na nas, to oczyszcza nas jak złoto w tyglu. W rezultacie wszelkie śmieci, bezbożność i wszystkie inne rzeczy, które hamują nasz wzrost i duchową dojrzałość, wypływają na powierzchnię. Wtedy powinniśmy oddać je Bogu, a On usunie je z naszego życia. Ten proces wymaga czasu, lecz ostatecznie stajemy się święci bez nagany, bez skazy i zmarszczki (Ef 5,27). Staniemy się takimi jakich Bóg chce nas mieć.

Ten ogień rozpala się w naszym sercu, gdy jesteśmy ochrzczeni ogniem przez Ducha Świętego. Wtedy powinniśmy rozniecać Jego płomień przez czytanie Słowa Bożego, posłuszeństwo Bogu i budowanie z Nim więzi. Bóg użyje tego płomienia, aby rozgrzać naszą duszę (umysł, emocje i wolę), o których wie, że potrzebują oczyszczenia. Po oczyszczeniu tych miejsc płomień ognia pozostaje, aby utrzymać tam czystość. Powinniśmy podtrzymywać ten płomień i nie gasić go przez powrót do naszych starych złych nawyków lub przez karmienie się ponownie bezbożnymi rzeczami (Ga 5, 16-26; Kol 3,1-10; Flp 4,8). Kiedy poddajemy nasze życie Bogu, On stopniowo oczyszcza nas, aż stajemy się takimi, jakich On chce nas mieć. Bóg używa okoliczności, ludzi, prób, doświadczeń i cierpień itp., aby to osiągnąć. Dzięki temu nasze życie będzie wypełnione Duchem Świętym i ogniem.

Jeśli mamy ogień Boży w naszym życiu, to kiedy spotkamy się z innymi ludźmi coś z Bożego ognia dotknie ich życia. W taki sposób żył Jezus w czasie ziemskiej służby. Ludzie widzieli znak Boży w Nim i kiedy się Go dotykali byli dotknięci przez Boga.

Musimy pozwolić na to, aby Boży ogień Ducha Świętego pozostał w nas i oczyszczał nas. Powinniśmy go utrzymać i rozniecać jego płomień, a wtedy, gdy spotkamy się z innymi, oni również będą dotknięci ogniem Bożym i przemienieni (1Tes 5,19).

13. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Czy znasz Świętego Boga? Przedyskutuj.
- b) Jakiego rodzaju osobą powinieneś być? (2Ptr 3,11)
- c) Jakie jest nasze powołanie w Chrystusie według 2 Listu do Tymoteusza 1,8-10?
- d) Czy możesz powiedzieć tak jak Paweł w 2 Koryntian 1,12, że twoje sumienie świadczy, że prowadziłeś swoje życie na tym świecie - szczególnie w relacji z innymi wierzącymi w świętości i czystości Bożej? Tak jak On to czynił?
- e) Dlaczego wielu ludzi, którzy zostali ochrzczeni Duchem Świętym ma całkowicie nieefektywne i bezowocne życie, które jest przeciwieństwem życia Jezusa i jego pierwszych naśladowców, którzy przewrócili świat do góry nogami? (Do dyskusji.)
- f) Jaki jest rezultat chrztu ogniem Ducha Świętego?
- g) Czy powinieneś rozniecić płomień w swoim życiu, tak jak uczynił to Tymoteusz? (2Tm 1,6).
- h) Czy masz ogień Bożego Ducha Świętego w swoim życiu?
- i) Czy Duch Święty ma swobodny dostęp do wszystkich dziedzin twojego życia, aby mógł je oczyszczać i uczynić takimi, jakimi Bóg chce?
- j) Czy masz potrzebę spotkania się z Bogiem podobnie jak Izajasz (Iz 6,1-8).

14. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Nasz Bóg jest Święty.
- b) Bóg jest zarówno wzniosły jak i miłosierny.
- c) Bóg chce, abyśmy żyli świętym życiem poświęconym Jemu i byli Jego ambasadorami w tym bezbożnym świecie.
- d) Bóg zaangażował się w nasze uświęcenie.
- e) Jako naśladowcy Jezusa musimy oczyścić się z wszelkiego brudu (nieczystości lub bezbożności), zarówno ciała, duszy i ducha, dopełniając swojej świętobliwości w bojaźni Bożej (2Kor 7,1).
- f) Nasze uświęcenie dokonuje się dzięki dziełu dokonanemu Jezusa Chrystusa oraz obietnicy Ducha Świętego, którego posłał, aby dokonać tego procesu. Duch Święty przychodzi jak ogień do naszego życia.
- g) Nasz Bóg jest ogniem trawiącym (Hbr 12,29). Jeśli mu pozwolimy rozpocząć oczyszczanie nas przez ogień Ducha Świętego, abyśmy stali się bardziej podobni do Chrystusa.
- h) Powinniśmy być ochrzczeni przez ogień Ducha Świętego, a następnie rozniecać ten ogień przez wypełnianie tego, co Bóg chce i oddanie całego naszego życia w Jego ręce. To pozwoli nam aby być efektywnymi i owocnymi dla Boga, i przygotuje nas jako oblubienicę bez zmyły lub skazy, taką jaką Jezus Chrystus pragnie spotkać, gdy powróci (Obj 19, 7-9; Ef 5,22-32; Kol 1,21-23).